

[Prima Pagină](#) > ... > [Dreptul Familiei Și Succesiunea](#) > [Regimul Bunurilor În Cadrul Căsătoriilor Și Al Parteneriatelor Civile](#) > [Regimuri Matrimoniale](#) > [Sweden](#)

Regimuri matrimoniale

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Există un regim matrimonial legal în acest stat membru? Ce prevede acesta?

Da, există un astfel de regim. Acesta reglementează obligația de întreținere care se aplică între soți în timpul căsătoriei și după căsătorie. De asemenea, acest regim reglementează drepturile și obligațiile soților în timpul căsătoriei și după căsătorie în ceea ce privește activele și pasivele soților, locuința conjugală și obiectele de uz casnic, precum și cadourile între soți.

2 Cum își pot alege soții regimul matrimonial? Care sunt cerințele de formă în acest caz?

Soții pot avea două tipuri de bunuri: bunurile matrimoniale și bunurile individuale. Toate bunurile unui soț sunt considerate bunuri matrimoniale, cu excepția cazului în care acestea sunt bunuri individuale. Ca regulă generală, bunurile matrimoniale trebuie incluse în orice partaj al bunurilor. Bunurile pot fi bunuri individuale în următoarele moduri:

1. prin convenție matrimonială; aceasta trebuie să fie încheiată în scris, datată și semnată de soți și înregistrată la administrația fiscală suedeză;
2. prin condiții impuse în cazul cadourilor;
3. prin prevederile unui testament;
4. prin dorința expresă a unui beneficiar în ceea ce privește asigurarea de viață, asigurarea în caz de accident, asigurarea de sănătate, economiile pentru pensii personale sau economiile dintr-un produs PEPP (produs paneuropean de pensii personale).

3 Există restricții în ceea ce privește libertatea de a alege un regim matrimonial?

Da, există restricții. De exemplu, există garanții care se aplică în timpul căsătoriei în ceea ce privește reședința conjugală și obiectele de uz casnic ale soților. Unul dintre soți nu poate vinde, închiria sau înstrăina în orice alt mod bunuri care compun reședința conjugală a soților, fără consimțământul celuilalt soț. Normele se aplică chiar și în cazul în care convenția matrimonială prevede separarea bunurilor, dar nu și în cazul în care bunul este individual ca urmare a prevederilor unei donații sau ale unui testament. Un alt exemplu se aplică partajării bunurilor. Reședința conjugală a soților și bunurile de uz casnic vor fi atribuite soțului care are cea mai mare nevoie de ele. Acest lucru se poate aplica, în anumite condiții, chiar dacă bunurile respective sunt proprietatea exclusivă a celuilalt soț. Soțul căruia îi este atribuită reședința conjugală trebuie să îl despăgubească pe celălalt soț cu alte bunuri sau cu sume de bani. Un alt exemplu se referă la decesul unuia dintre soți. În acest caz, soțul supraviețuitor are dreptul de a primi bunuri cu o valoare minimă determinată, chiar dacă aceste bunuri sunt bunuri individuale sau au fost lăsate altcuiva prin testament.

4 Care sunt efectele juridice ale divorțului, ale separării sau ale anulării căsătoriei asupra regimului matrimonial?

Nu există norme privind separarea legală sau anularea căsătoriei în legislația suedeză. În dreptul suedez, căsătoria se desface prin decesul unuia dintre soți sau prin divorț. Atunci când o căsătorie este desfăcută, bunurile soților sunt împărțite între aceștia prin partajul bunurilor. În unele cazuri, poate exista un drept la o pensie de întreținere, cel puțin pentru o perioadă de tranziție, pentru unul dintre soți.

5 Care sunt efectele decesului unuia dintre soți asupra regimului matrimonial?

În dreptul suedez, căsătoria se desface prin decesul unuia dintre soți sau prin divorț. Atunci când o căsătorie este desfăcută, bunurile soților sunt împărțite între aceștia prin partajul bunurilor. În cazul decesului unuia dintre soți, moștenitorii defunctului și moștenitorii testamentari sunt cei care trebuie să împartă patrimoniul succesoral cu soțul supraviețuitor. Cu toate acestea, comoștenitorii în linie directă trebuie să aștepte moștenirea lor până la decesul ambilor soți.

6 Ce autoritate are competența de a decide în ceea ce privește regimul matrimonial?

Partajul bunurilor imobile poate fi efectuat chiar de către părți. În cazul în care părțile sunt de acord, singura cerință formală este ca partajul bunurilor să se facă în scris și să fie semnat de ambele părți. În cazul în care părțile nu reușesc să ajungă la un acord, o instanță poate numi un executor judecătoresc pentru a decide cu privire la partajarea bunurilor. Părțile pot contesta în instanță deciziile executorului judecătoresc.

7 Care sunt efectele regimului matrimonial asupra raportului juridic dintre un soț și un terț?

Fiecare dintre soți este răspunzător pentru propriile datorii. Astfel, creditorii unuia dintre soți nu au dreptul să fie remunerați din bunurile celuilalt soț, fie că bunurile respective sunt bunuri matrimoniale, fie că sunt bunuri individuale ale soțului respectiv. Există, de asemenea, norme care asigură protecția creditorilor în cazul în care soții vor să eludeze obligațiile de plată prin sustragerea bunurilor de la urmărirea de către creditor. De exemplu, un soț/o soție nu poate decide ca proprietatea sa privată să fie inclusă în partajul de bunuri dacă scopul este acela de a scăpa de creanța unui creditor.

8 O scurtă descriere a procedurii de lichidare a regimului matrimonial, inclusiv a partajului și a repartizării bunurilor matrimoniale în acest stat membru

Ca regulă generală, bunurile matrimoniale trebuie incluse în orice partaj al bunurilor. Cu toate acestea, există o serie de excepții. Fiecare soț/soție poate să scadă din valoarea bunurilor comune suma aferentă propriilor datorii. De asemenea, fiecare soț poate să excludă din masa partajabilă haine și alte obiecte pe care le utilizează personal, precum și cadourile personale.

Nu intră sub incidența partajului nici anumite drepturi de pensie. În mod normal, valoarea bunurilor conjugale rămase se împarte în mod egal între soți. În cazul în care bunurile sunt împărțite în loturi, fiecare soț are dreptul la propriile bunuri în mod prioritar. Există norme speciale în ceea ce privește locuințele comune și bunurile de uz casnic.

9 Care este procedura și ce documente sunt necesare în mod normal

pentru înscrierea bunurilor imobile?

Orice persoană care achiziționează un bun imobil cu drept de proprietate trebuie să solicite înregistrarea acestuia la autoritatea de înregistrare funciară (*Lantmäteriet*). Cu toate acestea, un soț/o soție sau un/o concubin(ă) care obține bunuri imobile prin partajul patrimoniului nu are obligația de a solicita înregistrarea achiziției, cu excepția cazului în care bunurile aparțineau anterior celuilalt soț sau concubin. În cazul dobândirii unui bun prin partajul bunurilor, actul de partaj al bunurilor trebuie depus împreună cu cererea de obținere a unui titlu de proprietate.

■ Ultima actualizare: 04/05/2026

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.